

Selvfølge, at man ikke engang i fjerneste Henseende har tænkt paa at tage Klædet andetsteds fra end fra Åsersød Klædefabrik, thi man har Erfaringer nok for, at dette Klæde staar langt over Alt, hvad vi til lignende Priser kunne skaffe os i Udlandet. Hvad endelig Anskaffelsen af Ingenieurernes Karabiner angaar, kan jeg give det samme beroligende Svar, at de selvfølgerlig vil blive forfærdige her paa Arsenalet i Landets egen Geværfabrik.

Høffen: Bigeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skal jeg kun gjøre den ene Bemærkning, at naar han stadig kommer tilbage til, at denne Forhandling vedkommer ikke ham, og jeg antager ogsaa hans Benner, vilde jeg ønske, at han vilde gjøre Uvov af dette, at det ikke vedkommer ham. Forudsætning derfor vilde være, at han satte sig noget mere ind i, hvad der bliver forhandlet, end han for Tiden har gjort. Thi hvad han før fremsatte, hvilede fra Ende til anden kun paa Misforstaaelser. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Senfen) har forøvrigt fremdraget det, saa jeg skal ikke komme videre ind paa det. Jeg maa overfor den høitærede Krigsminister navnlig gjøre den Bemærkning, at hans Svar til mig vistnok maa opfattes som meget lidet fyldestgjørende, thi det var egentlig ikke noget Svar paa de Bemærkninger, jeg har fremsat. Af de to Svøvedanker, jeg fremsatte, var den ene den, som jeg fremsatte eksempelvis, at Ingenieurerne i det Hele synes at have benyttet Leiligheden til at stille meget overdrevne Fordringer, og at det var der ingen Grund til i Hærloven uden forsaavidt, at der kunde blive Spørgsmaal om en Udrustning af det nye Jernbanekompani, men ud over det ikke, og navnlig har Hensynet til, at 2den Ingenieurbataillon er inddraget under Regimentet, i denne Forbindelse slet ingen Betydning, og det var det Argument, hvorpaa Forslaget om forskellige Anstæffelser til Ingenieurerne hviler. Den høitærede Minister svarede ikke herpaa, men sagde kun, at det var selvfølgerlig, at den Forsøggelse af Ingenieurerne, som Loven hjemlede, ogsaa krævede nye Munderinger og nye Vaaben. Det har Ingen tænkt paa at benegte; men her er ikke Tale om en Forsøggelse ud over det ene Kompani, og dersom Reserverbataillonen med Ingenieurerne ikke tidligere har været bevæbnet med Karabiner, hvad jeg ikke veed, er der ligesaa liden Hjemmel til at bevæbne dem efter Hærloven som før. — Det andet Punkt var det, jeg fremdrog før, at der ingen væsentlig Grund skønnedes at være til Anstæffelse af Brugsbeholdninger til de tidligere Reserverbatailloner, og det byggede jeg derpaa og gif videre, idet jeg endogsaa hævdede, at der var flere Anledninger mulige til Besparelser paa Brugsbeholdningens Omraade, idet man maatte ved Hærlovens Gjennemførelse gaa ud fra, at Administrationen og

navnlig Brugsbeholdningerne, bleve sammenbragte under Regimentet. Hvad den meget ærede Minister svarede, var det, at der fuldt de fornødne Munderingsfager til for 10 Batailloner, og at disse Batailloner skulle være ligestillede med de ældre 20 Batailloner. Saa, det er der Ingen, der har benegtet. Det er en Selvfølge, at man ikke vil stille nogle Batailloner ringere end andre; men det er heller ikke sandt Nogen ind. Men Spørgsmaalet er kun, hvorvidt en Gjennemførelse af Regimentsinstitutionen med det Formaal, som den har haft, saalange vi her i Rigsdagen have behandlet dette Spørgsmaal, ikke netop vilde have ført til en Besparelse istedetfor en Forsøggelse af Udgifterne til Munderingsfager, og deri tror jeg, at vistnok Alle, der have deltaget i Forhandlingerne om Regimentsinstitutionen, ville give mig Ret. Forslaget er jo ikke specielt et Forslag fra høiere Side, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds gjorde gjældende. Saa ofte der overhovedet har været talt om Regimentsinstitutionen, har Forudsætningen været, at det skulde være Hærens administrative Enhed. Jeg citerede ved Hærens Behandling i Sommer en Udtalelse af dette Things Høitærlig fra Sessionen 1872. (Berg: Det ere vi komne bort fra!) Man gaar ikke bort fra Forhandlingen om en bestemt Institution, naar der ikke er fremkommet Nogetfomhelst om, at man ved denne Institution skulle tænke sig noget Andet end tidligere. Altsaa: Det er Dødsmomentet, og det har den høitærede Minister slet ikke indladt sig paa at besvare. Vi ville ad anden Dei, antager jeg, komme tilbage til det samme Spørgsmaal; thi Spørgsmaalet om Regimentsinstitutionens egentlige Betydning i Hæren har jo ogsaa sin Vægt i andre Spørgsmaal end Spørgsmaalet om Munderingsfager; men her er et meget praktisk foreliggende Tilfælde, hvor man ret faar Blik for denne Institutions Betydning, saaledes, som den var tænkt og altid har været tænkt, saalange det Spørgsmaal overhovedet har været behandlet. Jeg kan altsaa ikke sige Andet, end at det, den høitærede Minister har fremsat, ikke har bidraget yderligere til at støtte de af ham begjærede Bevillinger, end ikke til at oplyse dem.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg tror, at det mytter saare lidet at fortsætte Diskussionen om disse forskellige Punkter, saalange ikke detaillerede Oplysninger foreligge; men disse detaillerede Oplysninger ville jo, saakfremt det forlanges, blive tilstillede det eventuelle Udvalg, som nærmere skal tage Sagen under Behandling. Først da, finder jeg, vil man med Bestemthed kunde diskutere, hvad der er absolut nødvendigt, og hvad der muligen kan udsættes og anstæffes i flere Aar, og jeg tror, at man da vil komme til den Overbevisning, at der paa ingen Maade er forlangt for Meget, og at der paa ingen Maade